

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אסור אתמר וסושיה
דר"א אתמר. לא ידעמי מה
מידע כזה הא חיתא
בברייתא גמ' לעיל דף כא
ע"א ואלו דברים שאכל
אסור בהם וכו' ונתשמע:

לעזי רש"י

שייפינ"ש [שוקניא"ה].
חלוק.

מוסף דע"י

דברים שבצינעא. שאני
יכיר לגרות שזאל אלץ כד
כל ל' יום.
על שבת חתן של גשמיס ו
זון נרץ לכדו כמיו
נעלמו לקבורה, אל כמיו
נעלמו כמיו אלץ חתן
קדושין. 99. ונקבר
כאשה אחת ושני
אנשיה. וזון נרץ ריט
למנוח אלץ ג' אכל
כד באש וחסד ושני
שנים. משום יחד, של
הי חתן הקבורה ממין
למנוח.

רבינו חננאל

בצע מנייה וי יוחנן
שמסמל את אביילות
שבתות לא אמר לך
את אביילות כשבת אמר
ובכן שמעיה דרש
אמר שישמש שמו חייב
מיתה. א"ל ר' פפא
אמר חתמי ושמעיה דרש
וי יוחנן אחרם אמר רב
תחליקם שמו אמר
אבל את פרע רשע
לא מיר כגנוי חייב
מיתה. שמעיה דרש
אל תפרעו ובניכם לא
תשכחם ואל תחזוהו כלל
אמר שלא מיר ושל
פירם חייב מיתה. אמר
דרבנא בבא לרתי
אבל אמר לשמש שמו
ומנעמה באחו שישמש
אמר בנימין אשפט
חזירי את גריות אמר
שמעיה דרש חזי
מחבה. פירעל הרשע.

חזרת קרע לאחוריו, וקפס
 המהמה, לעלותם בשבת,
 חזרתו שנינו נוהג אצל
 בשבת. אמר, בחד, ועלה
 חמשי המטה
 ויחזקת יום והגלים בחמין
 שיות. וזכ אמר אף
 (פסיעת) הראש בשבת
 ומקשין לשמאל
 אמר שזו עולה השמאל
 דאמר: רשות ולא כולי עמל
 כולי קרע את השמאל
 דאמר שדקא, מכסה שסמו
 עז עובי דקא. אמר ר' יוחנן
 כרוב אמר פרעתה המטה
 (יחזיקין) כי אין אבולות) כי
 (ולא חזק) ענף חסר הוא
 והוא אצבע, ענף חסר
 וחזרו בעלזו. אבי אשכנז
 שפרה רמז אין אבולות
 וזכר אבולות רמז לשיטות

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

כזל רבתי. מסכת שמחות: גויימו. כל גופו וחיטתו דחמרי אבר
 מינו: **פריעת הראש.** שמגלה האבל ראשו בשבת ואינו מתעטף וחותם
 קרע לאחוריו וזקיפת המטה חובה בשבת: **נעילת הסנדל.** דלאו
 כולי עלמא קיימי מסאנייכו בשבת ולא מוכח דאכל הוא: לא כולי

עלמא מגלי רישיהו. בשבת ואע"פ
מתעטף לא ימחו כאלל: בשעת
יחוסו. בשעת התחלת הערב בשעת
יחיה: וכל עטיפה שאינה עטיפת
מעלים. הלכך כיון דכל ימי שבת
הוא חלל מתעטף כשמתעלל אם
אילו נעולה בשבת נראה כנוסח
בילות דכ"ע לא נהיגי עטיפה זו
אלא אצלם בלבד: מחוי ר"י.
שמיטת מעלים: גובי דיקנא.
ומות שכלמי למטה מפיו: לא שנו.
יריעת הראש בשבת דנרץ לנלות
ויחיו ושמנו חוקנו שהיה מכוסה
וישמו אכלו להדיע כי אין אצילות
שבת: אלא שאין מעלים כרגליו
אצל ים מעלים כרגליו מעליו
וכופים עליו. דאין אכל אכל לנלות
יאשו אילו נרץ ואם בא להתעטף
לנענא אפי' עטיפת אישמעאלים אין
כלום: דמספיקא מיניה.

נעילת הסנדל תשמו
ורגלים בהזמן ערבית
פריעת הראש רשור
נעילת הסנדל דרשות
דסיימי מסאנייהו פריעי
עלמא עביד דמגלו רר
דאמור שמואל הכל רר
אינו קרע יוכל עט
ישמעאלים אינה עמי
דיקנא א"ר יעקב א'
שאין לו מנעלים ברגיו
ברגיו מנעלו מוכיח
הוא

לשמואל נח נפשיה דרב קרע עליה תריסר^א מני
מסחפינא מיניה א"ל לרבי יוחנן נח נפשיה דר' חנינ
אצמלא מלתא אמר אול נגרא דהוה מסחפינא מיניה
שעתא מדכרי שמעתייהו בשעת חימום דמי א"ל רבי
למליך רב עמרם תניא אבל כל שבעה קורעו לפניו
קורע^ב בשבת קורעו לאחוריו ואם בא להחליף מחלי
ההיא בכבוד אביו ואמו אותן קרעין מתאחין או אין כ
רב אושעיא ובר קפרא^ג אחד אמר אין מתאחין וחד
דאבהו דרב אושעיא דאמר אין מתאחין דאמר רב
ממאן שמיע ליה לאו מאבהו לא מבר קפרא רביה
אבל מטייל באונקלי בתוך ביתו אבוי אשכחיה ל
סודרא ארישיה ואזיל ואתי בביתיה א"ל לאו סבר לה
א"ל הכי א"ר יוחנן דברים שבצינעא נהגו: ר"א אומר
עצרת כשבת וכו': אמר רב גידל בר מנשיא אמה
ואיכא דמתני להא דרב גידל בר מנשיא אהא ככל
בחיך ונקבר באשה אחת ושני אנשים אבל לא בא

ר"ה ויוה"כ כרגילים וכ"ט עשרת לאחר חורבן ולישנא לא

סוּחַבְמִים אוֹמְרִים אֵל דְּבָרֵי הַזֶּה בִּלְבָד, וְלֹא שֶׁיֵּךְ לִמְמַר הֵיטֵב מֵהַלְבָּא לֵי נֶשִׁים בְּפִקֵּךְ יָד דְּקִטְשִׁינָן (דף פא.) וְהִסְרִי (דְּהַמְקִשָּׁה) בְּכַרִּי הַמֵּיךְל כִּלְכֵּל אִמְלֵי אֲשֶׁרֶךְ לִמְסַק מֵהַלְבָּא כְּרִיב יוֹ"ל דְּחוֹמֵר בְּצִלְתוֹ אוֹ קִרְבוֹר וְנִכְרִים חֵיטּ אוֹ עוֹר אוֹ שֶׁנֶּעַם שְׁנֵהם קִרְבוֹר בְּיוֹם

(א) נראה דר"ל דלרצ גם בחול ח"ל להתעטף בעטיפת הישמעאלים וכו' בתוס' ד"ה ושמואל.

כד.

הוא אחרי שלא פרע בו, אע"פ דפשוט' דקרא הא אחר פורע ופורס ואס' הם יעשו ימוחו נראה דאסמכתא צעלמא הוא

דאס לא מיינט לוי סוף פרק הנשפין
(פסדיון דף פב.) גבי אלו שבמיתות:
ושמואל אעמיה. פי' נחמס' ספר
הרר דרב ספר
דעטיפה הרלס שאינ עטיפה
ישמעאליס היא עטיפה ומסמחא רב
ושמואל הלכס כרב ים מפדשין דרחי'ס
יריס דקאמר הכא רשות היינו כמ"ד
פרק במה מדליקין (שבת דף ל"ג)
דכלל אצילות הוי רשות חלל לרבי
בר ינאס דאמר התם ואני אומר מזה
חללל גמי הוי מזה ולא רשות
וגראה דלא גרין למימר הכי אלא הכי
פירושו הוי דמסוס אצילות אינו חובה
לכאוס אצילות בשבת:

לא שנו שאין לו מנעלים ברגליו.
 חמה דמי היכי דמנעליו
 מוכיחין עליו תמלי לא אמרי' אחד
 מהני מוכיחין ונמלא דליתו חובה כי
 אס' האחד תקמא במנעלים י"ג הוכחה
 יומר: **ובל** קרע דהיה בשעת
 חיסום איני קרע. ונראה שזה דלמחר
 לעיל (דף כ:) מי שזדמן לו חלוק בתוך
 ה' אע"פ שאליו שעת חיסום שמה
 דוקא כגון שקרע כבר הוציא מימי
 שאלה קרע דעין א"י שנו שאין לו
 חובה חזרה לראשונה חזק לרבותי

שאינו בשעת חימום
ה שאינה כעטיפת
מחוי ר"ג יעד גובי
יוהנן לא שנו אלא
אבל יש לו מנעלים
עליו כל קרע שאינו
ע והא אמרו ליה
אול גברא דהוה
קרע עליה תליסר
ואני רבנן דביון דכל
בר אדא לרבא אמר
בא להחליף מחליף
ואינו קורע כי תניא
אחין פליגי בה אבובה

הבי א"ר יוחנן דברים שבניצניא
נורא פסק בהלכות גדולות
כר' יוחנן לאפקוק מרז ושמואל דאמרי
לעיל תשיש המטה רשות ודברים
שבניצניא הוא וצ"ק דלכותות ודף
(ד) נמי קאמר עלה מסמי ליה לר'
יוחנן דאבי ורבא סברי כוותיה
ואע"ג דקיימא לן (לעיל דף ית. כב.)
הלכה כדברי התיקול ה"מ במתנות
על גמאס אבל במיתא דמורורא לא
ארי מחברא לר' חנוני דאבי רבא

שאל דברים: **עצרת בשבת** וכ"ש ר"ה ויו"ט ר"ג אומר שפיר דהוה ליה למחני ר"ג אומר אף ר"ה ויו"ט כו' :

ואל דנימא בוליהו אהו לפרש מילתא דתנא קמא כי יהיה דלא ירבה
: **הלכה** ב"ר' מימא כיון דאמר שמואל (וגי' דף י"ב) הלכה
מי היא דאם קברו סמוך לחשיכה ולא היה לו שעה אחת לנהוג בו
אם הם כרגלים אינם עולים למנין שבעה ואם הם כשבת עולים:
א"כ

ומי ציפוא, אדם גדול קדוש צעיר הוא. זהו חסון ליה שאל בשלום אבאל בשם רמא ראת חסון שחיית, אמר לך, אי שאל בשלום אבאל בשם שכתא. אמר לך שאל [אורען] אבאל בשלום, דמיח ברכה אי חששי, וזו ברכת שבת. ואל יספך ואסור נעצ הספך על בנו. והני אורסות ולא אתן עליה. מתי כל שמאא שבת מזה תחתיו קפיד ליה ביהוה כד תהא סליקא על נעלך מנע גלויך. וישבב בן שבעה מי אבאל, כסד לגביה לביש מילי. אמר ליה אמר (דבר) [ספד] [מרת] בעיליה הסתיר. ולא ילפח עובר מבר שני ועיר. אמר רובי אליהו דר. אפילו מקשר ר' אליעזר אומר עזרת נשבת, וכן גמליאל אומר ארש השנה ויהי הכיסורין חסון עזרת חסון כרגלי. אמר גידול בר מנשה כסא שפואל חלה כסא שפואל. אמר ר' תנא תיעט על לך יום יוצא בחיק, וקברא באשא חלה וכשתי אושני, אבל לא

עין משפט
ור מצודה

[illegible]

תורת אור השלם

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
אֲהֲרֹן וְלָאֱלֵעֶזֶר
וְלִיהִימֵךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲל תִּפְרְעוּ וּבְגָדֵיכֶם
תִּפְרְעוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל
כָּל הָעֵדָה יִקְרָא וְאֹחֲבֵם
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְכוֹ
הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְיָ
וַיִּקְרָא יְיָ

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]